

בס"ד

גליון מס' 3| שלח לך- קרח | תשפו'

נס קיום האומה הישראלית

פרק ג: ואפילו בהסתרה... (מלחמת התקומה)
ואיך זה קרה שכל החבילה התפרקה... **דבר ראשון - עיראק הגדולה קורסת:** לפני כ-23 שנה - **טז' אדר ב' שנת תשסג' -** (20.3.2003 למניינם) ארה"ב נלחמת בעיראק בתואנה שיש לה קשר לארגון 'אל קעידה' שעשו את פיגוע בנייני התאומים בניו יורק שבארה"ב שנתיים קודם לכן, וכן שיש לה נשק להשמדה המונית כמו נשק גרעיני וכדומה, וכמה שניסו למנוע את המלחמה על ידי האו"ם, וכן היו מוכנים לשיתוף פעולה עם ארה"ב, עם פיקוח וכו', **אבל ה' יתברך הקשה את ליבו של נשיא ארה"ב דאז** (ג'ורג' בוש) לא להתפשר פחות מנפילת שלטונו של סדאם חוסיין ולהגלותו, אבל על זה הוא לא הסכים, ולכן ביום חמישי **טז' אדר ב'** מיד לאחר חג הפורים, באה השמחה הגדולה לעם ישראל, וארה"ב פתחה במלחמה עצומה מול עירק עם פלישה קרקעית - והפילה את שלטונו של סדאם חוסיין, וביום **ח"י כסליו** לשנת תשס"ד, (13.12.2003 למניינם) נתפס סדאם חוסיין - והוצא להורג כמה שנים לאחר כך, ביום ט' טבת תשס"ז (30.12.2006 למניינם).
ומה שקורה, שאין שם בעירק ממשלה יציבה לאורך כל השנים עד עתה. מה גם שיש עדיין שליטה שם של ארה"ב, **וממילא השמים פתוחים למטוסים של ישראל להגיע לאיראן בשקט ובשלווה.** (ועכשיו בימים אלו מתפרסם שבמלחמת איראן - ישראל וארה"ב בשנת תשפו', עם ישראל הקים במדבר העצום של עירק בסיס עם שדה תעופה, שיהיה קרוב ממש לאיראן מרחק של 200 ק"מ בלבד שזה מקצר את הדרך מישראל לאיראן בכ-1500 ק"מ - וזה לא היה קורה אם לא עירק הגדולה שקרסה לפני כ- 23 שנה).
המשך יבוא בגיליון הבא בעזרת ה'.

א. מבצע 'עופרת יצוקה' - 'עמוד ענן'!
מספר **הרה"ג שלמה לוינשטין שליט"א:** אברך שלח לי מכתב ובו סיפר מעשה מעניין, שאירע עמו בעקבות הכנסת אורחים בצל המלחמות בדרום.
האברך הנ"ל מתגורר בבני ברק. הוא התחתן בשנת תשס"ח, **בשנת תשס"ט בחודש חשוון,** (מבצע 'עופרת יצוקה') הותקפו תושבי הדרום במתקפת טילים קשה. ארגון "עזר מציון" הפעיל מוקד, לתאם בין אנשים מהדרום שנאלצו לעזוב את בתיהם, לבין אנשים ממרכז הארץ, שמוכנים לארח בביתם את 'הפליטים'.
אותו אברך ואשתו עזבו את ביתם, כדי שבבית תוכל להתארח משפחה בת שבע נפשות מאופקים. האברך ואשתו הלכו לגור בינתיים אצל הורי האשה. **שנה לאחר מכן בחודש חשוון תש"ע, נולדה להם בת.**
בשנת תשע"ג. בחודש כסליו, (מבצע 'עמוד ענן') שוב הותקף הדרום בטילים, שוב הקים אחד הארגונים מוקד, ובני הזוג פנו והציעו את דירתם לאירוח, משפחה מנתיבות הגיעה, להתגורר בדירה, והאברך ואשתו הלכו לגור בינתיים, אצל הורי האשה.
עכשיו זה כבר היה מבצע מסובך יותר. ראשית, הילדה למדה בגן ליד הבית, והיה עליהם ללכת דרך ארוכה למדי, כדי להביא אותה לגן ולהחזיר אותה. בנוסף לכך, הם עמדו באותה העת, לקראת מעבר לדירה חדשה. דירתם היתה מלאה ארגזים, וחפציהם ארוזים למחצה. **על אף זאת, הם טרחו וסידרו, ופינו מקום כדי שהמשפחה מנתיבות תוכל לשהות בדירה בתנאים סבירים.**
המשפחה המתארחת פנתה אל המארחים, ושאלה האם הם מסכימים שמשפחה נוספת - מכרים שלהם מאשדוד - תבוא לשהות בדירה. האברך ואשתו הסכימו. הם ביקשו מזרונים מהשכנים, מאחר שכבר לא היו מספיק מטות, ושתי המשפחות התארחו אצלם בבית.
כל זה התרחש בחודש כסליו תשעג. **בחודש אלול תשעג' נולדו להם תאומים.**
לאחר הכנסת אורחים, נולדה בתם הבכורה. לאחר הכנסת אורחים כפולה- נולדו עוד שני תינוקות...
(מתוק האור - שבועות)

ב. כשיצאנו מהכפר בורקה העוין, נקלענו לתוך מארב...
במהלך מלחמת התקומה (חרבות ברזל) - מספר **אלחנן שקולניק** אשר לוחם ב'גדוד נדב' באזור יהודה ושומרון, מקום שידוע היטב בשעת שיגרה כמקום "נפיץ ביותר", והוא ממשיך להיות כזה גם כאשר העיניים נשואות יותר לעבר המתחולל בעזה ובגבול הצפון.
בין פעולה צבאית אחת לאחרת, הוא מתיישב עימי על מנת לספר את סיפור נס ההצלה שלו :
"לילה אחד, לפני כשבועיים, יצאנו חברי ואני לגדוד לביצוע מעצרים בכפר בורקה - עיירה של מחבלים הנמצאת במרכז השומרון, חמישה ק"מ צפונית-מערבית

לעיר שכם. **לכדנו בכפר שלושה מחבלים מבוקשים, אשר לפי המידע המודיעני תיכננו להוציא אירוע טרור רב נפגעים בטווח הזמן הקצר.**

"בחזור, כשיצאנו מהכפר בורקה העוין, נקלענו לתוך מארב שארגנו לנו המחבלים. פתאום קלטנו שעלינו על מטען חבלה שהיה אמור להרוג אותנו. כלי הרכב שלנו הזדעזעו מעוצמת הפיצוץ. במקביל, החלו לזרוק עלינו בקבוקי תבערה בניסיון להצית בחיים את מי שלא נהרג בפיצוץ. הצלחנו לצאת מכלי הרכב שלנו, ופתחנו בירי לעבר המחבלים ובכך למעשה הצלחנו להניס אותם ולהמשיך הלאה. בניסי ניסים יצאנו משם ללא שריטה ופגע".

"האירוע הזה היה יכול להסתיים אחרת לחלוטין ח"ו, אך ברוך ה' זה הסתיים כך. התחושה שלנו הייתה שאנו שלוחים של הקב"ה ושל עם ישראל, וכי ה' מלווה אותנו בכל צעד ושעל".

ג. 'ניסיתי ללחוץ על הכפתור - אבל משום מה זה לא עבד'...

בימי שגרה, משמש **הרב אליהו טרבלסי** כרב קהילת יהודי ג'רבא בפתח תקווה, אך בימי הלחימה הוא משמש כלוחם בתוככי עזה.

עכשיו, בין הפוגת לחימה אחת ללחימה נוספת, אני מצליח ליצור עמו קשר. בשיחה עמו מספר לי הרב טרבלסי את סיפור הצלתו באחת הפעולות לה היה שותף בימי הלחימה בלב עזה.

אחת הפעילויות היזומות בעזה, היא סריקת בתים במטרה לתפוס מחבלים מסתתרים, וכן למצוא אמצעי לחימה וחומרי מודיעין המוחבאים בבתים.

הלוחמים עוברים בין הבתים תוך סיכון רב, תוך אמירה ברורה: לא יהיה למחבלים מקום בו הם יוכלו להסתתר בו. אנחנו נגיע לכל מקום בו הם ישהו וינסו להסתתר בו.

"באחת הפעולות היזומות הללו", מספר הרב טרבלסי, "סרקנו בית בקרבת מסגד. ידוע לנו היטב כי כמעט תמיד המחבלים משתמשים בחסותו של 'בית תיפלה' כמקום מסתור עבור אמצעי לחימה, ואף מקימים שם מעבדות לייצור חומרי נפץ ועוד שלל מעשי טרור.

"הסריקה התבצעה במהלך לילה, בחושך כמעט מוחלט. מה שהאיר לנו היו רק הפנסים המשמשים אותנו כחלק מאביזרי הלחימה.

"כשנכנסנו לטהר את השטח באחת החצרות, אחד המפקדים שם לב למטען שמונח ממש באמצע החצר, כך שאם הוא היה מופעל, חיילים רבים היו נהרגים. נס גדול היה לנו שהמפקד שם לב למטען עוד בטרם נכנסו כולם פנימה.

"חזרנו לאחור בזהירות, והזמנו צוות יהלו"ם (הנדסה קרבית) על מנת שינטרלו את המטען בצורה מבוקרת.

"לאחר נטרול המטען, חזרנו לאותו בית וסרקנו אותו בזהירות. כמו שחשבנו, התגלה כי המקום אכן היה מקום מסתור למחבלים רבים. מצאנו שם כלי נשק רבים, ווסטים, מדים, טילי אר.פי.ג'י ועוד. הם ניסו להסתיר הכל, **אבל הקב"ה פקח את עינינו** ומצאנו כמעט את כל מקומות המסתור והמחבוא בהם הטמינו המחבלים את אמצעי הטרור.

"הנס שלנו לא נגמר בזה. כמה ימים לאחר מכן, הגיע אלינו איש מודיעין והוא שיתף אותנו במידע רגיש: אני מבקש מכם עדיין לא לספר זאת לאיש עקב רגישות האירוע, אבל מכיוון שאתם המחלקה שהייתה באירוע הזה, אני רוצה לעדכן אתכם במידע חשוב: כמה ימים לאחר שדיווחתם על המטען שתפסתם, נתפס המחבל שהיה אחראי להפעיל את המטען. במהלך חקירות השב"כ הוא הודה כי ראה אתכם נכנסים לחצר. **לשאלת החוקרים מדוע לא פוצץ את המטען על החיילים שניסו להיכנס, השיב: 'ניסיתי ללחוץ על הכפתור - אבל משום מה זה לא עבד'...**

"נס כפול היה לנו באותו הלילה, כאשר גם זיהינו את המטען ודאגנו לנטרלו, וכמובן הכפתור המושבת שמנע אסון נורא. (הובא בהידברות)

ד. לחרדתם התברר כי אותו שכן ה'אחראי' על פתיחת המקלט אינו נמצא...

במלחמת **עם כלביא** - מלחמת 12 הימים מול איראן (בחודש סיוון תשפה'), אחד מהטילים שהגיעו מאיראן נפל בשכונת פרדס כץ שבבני ברק, מספר המשפיע **הרה"ג גואל אלקריף** שליט"א, שרעייתו תחי' מנהלת את בית הספר 'עלה' לילדים מיוחדים, הוא מספר לנו על אחד הניסים הבולטים שאירע שם.

המיקום המדויק שבו פגע הטיל", מספר הרב אלקריף, "הוא מבנה של תלמוד תורה 'ארצות החיים', אך בסמיכות ממש ממוקמים גם שלושה בתי ספר, בהם בית הספר 'עלה', וכולם ניזוקו קשה.

"למעשה, בכל הבניינים הסמוכים אין מקלטים, ולכן פנו השכנים בבקשה אל הרב זכריה שלום, מנהל תלמוד תורה 'ארצות החיים', שייאות לתת להם את מפתח המקלט של התלמוד תורה, כדי שבמקרה של אזעקה יוכלו להיכנס לשם. ואכן, המנהל נתן את המפתח לאחד השכנים שהתנדב להיות אחראי על פתיחת המקלט בעת אזעקה.

"בלילה ההוא, כאשר נשמעה האזעקה ברחבי בני ברק, מיהרו כל השכנים לרוץ אל מקלט התלמוד תורה, כפי שסוכם מראש, **אך לחרדתם התברר כי אותו שכן ה'אחראי' על פתיחת המקלט אינו נמצא.** כנראה נרדם עמוקות ולא התעורר לשמע הקול העולה ויורד... לא נותרה להם ברירה. הם מיהרו כולם לחזור אל הבניינים שלהם ולהסתתר במרחבים הפנימיים של הבניין, ככל שהשיגה ידם.

"לאחר הפגיעה הישירה ראו הכל את גודל הנס. המקלט כולו כוסה בקומות של בטון שקרסו מעליו! **התברר כי אילו היו כולם נמצאים בתוך המקלט, היה הדבר כרוך בסכנת נפשות גדולה לציבור גדול - על כל המשתמע.**

(הובא במרוה לצמא)

להערות / הארות ולהצטרפות לרשימת התפוצה:
metikut3@gmail.com